

Ученици-тѣ отъ Гл. соф. бѣлг. училище стояхж подъ арестъ 16 дена и днеска едва гы пусножж. Това е голѣмѣ несправедливость отъ страна на Н. Пр. Хасанъ Тахсенъ, който безъ никаква вина да гы арестува, за да угоди на безсъвѣстный-тѣ ѿ Мана. За това нѣщо на ученици-тѣ са стои чрѣзъ единъ арзухалъ да си тражкѣтъ отъ даваджія-та честь-тѣ, докдѣ имъ не каже винж-тѣ, шо имъ е.

— (Арх. отд. на С. Н. библ. п. 86, № 7496; вж. Дунавскии Лебедъ. г. I, бр. 42 отъ 18. VII. 1861).

9. Дописка до Г. С. Раковски

Характеристика на Доротея. Народното чувство на софиянци е будно и тѣ действуватъ въ съгласие. Мютесарифнѣтъ закриля Доротея. Съобщенията на „Цареградски Вѣстникъ“ за борбата на софиянци сѫ невѣрни. Дописникътъ напада редактора му Ал. Екзархъ. Гражданитѣ прибиратъ нѣкои по-ценни нѣща, които се пазятъ въ митрополията. Дѣлговетѣ на Доротея.

Софія, 1861 іулій 23ый.

Господине редакторе Дунавскаго Лебеда, молїж Васъ да вмѣститѣ изъ между стѣллове на Вашый листъ слѣдующж-тѣ допискѣ:

Отъ като дойде извлѣченный-тѣ изъ фенерска-та тыня назначенный-тѣ за Софийский митрополитъ отъ попрьшавелый-тѣ отъ гнусоти и потънж-лый-тѣ въ развратности началникъ на сички те вѣлцы — фенерски калугере, Дорчѣ, или както що сѫ го прѣименовали тукашны-тѣ селяне — Бычѣ, разбуни сички бѣлгаре у Софія. Боже, зачувай отъ такове келеме!!! Като нѣкой хыщный вѣлкъ распопѣди попове-тѣ и намалко щеше да разграби и овце-тѣ, но за зла негова честь, неожиданно като свари народно-то чувство на софийски-тѣ простодушнцы доста добрѣ събуденно, съгласие-то и постоянно-то, както трѣбѣ, прихванжло добры корены въ юнашкы-тѣ сърдца на по млады-тѣ, а пакъ на стары-тѣ оживяло у сърца-та съвѣршенно тѣрѣніе-то и слѣдъ това благы-тѣ надѣжды за добра бѫднина на цѣлъ-тѣ нашъ вѣобще米尔ъ родецъ, не може нищо да имъ изиграе по злобный-тѣ си планъ, нѣ быде грозно поразенъ отъ горѣречены-тѣ три добродѣтели, кои-то дѣйствително днесъ — днесъ обитаватъ изъ помежду софиянци-тѣ и успѣхж съ простодушіе-то си да оборѫжтъ тогози хыщника, ако и да гы твърдѣ злѣ измѣчи чрѣзъ строгы-тѣ и твърдѣ несносны-тѣ на мѣстно-то правителство, за да го прiemнжтъ, насилия, които, за любовъ на правица-та искамъ да кажиж, учудихж и много учудихж не само мене, нѣ и мнозына други госте, що бѣхме дошли у Софія отъ тыя дни. Съ трепеть глѣдахме, какъ Хасанъ Тахсенъ паша, за когото доста похвалы са вмѣстявахж у вѣстници-тѣ за мѣдрото му управлениe и обнасяне съ царска-та рая у Софія отъ тыя години, да са е съзвезль сега за хатъръ-тѣ Дорчевъ да постжпи съ мирна-та тая рая така противозаконно, споредъ духъ на Хатихумаюнъ-тѣ, т. е. безъ да глѣда, че това са относи до религія-та на бѣлгаре-тѣ, зорлемъ да ги нуди, на мѣсто да имъ съчувствува, съ хапусъ и други несносны строгости да са подчинjтъ на тогози безсъвѣстнаго пърчя противозаконно, когото г. Ексъ-сархощь укытваше прѣди малко съ не знамъ какви ужъ пастырски намѣренія и лѣжеше свѣтъ-тѣ. Нѣ нека сега този князъ на мыш-